

Concurrentievermogen moet sterker

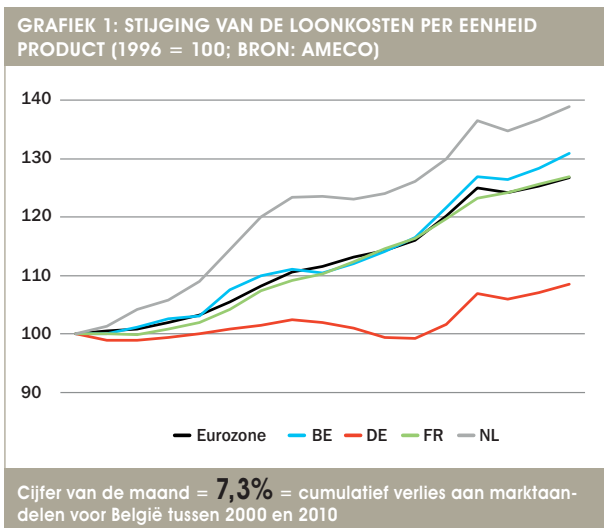
Anne Defourny

Economisch expert VBO

© Daniel Rys

Vorige maand presenteerden de Nationale Bank van België, de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) en het Federaal Planbureau een gezamenlijke nota over het concurrentievermogen in België. Wanneer we kijken naar de prestatie van onze export of de groei van de toegevoegde waarde, stellen we vast dat onze concurrentiepositie de afgelopen jaren is verslechterd. In het regeerakkoord zullen er dan ook maatregelen moeten worden vooropgesteld om deze ongezonde tendens te keren.

Een eerste type van maatregelen heeft betrekking op de loonkostenontwikkeling. De meest recente prognose van de OESO – waarop ook het technisch verslag van de CRB in november zal worden gebaseerd – doet vermoeden dat onze loonkostenhandicap ten opzichte van onze drie buurlanden in de periode 2011-2012 verder zal oplopen: terwijl onze loonkosten per werknemer worden verwacht te stijgen met 7%, bedraagt de gemiddelde toename voor onze drie buurlanden slechts 5,4%. Hervormingen in ons loonvormingssysteem zijn nodig komaf om te maken met dit fenomeen van steeds maar sterker stijgende loonkosten. Volgens de gezamenlijke nota van de Nationale Bank, de CRB en het Planbureau bestaan er op dit vlak drie pijnpunten.

Ten eerste blijkt de Belgische loonkostenontwikkeling als gevolg van ons systeem van automatische indexering veel kwetsbaarder te zijn voor een verslechtering van de ruilvoet (bv. via een stijging van de olieprijs) dan in onze drie buurlanden. Ten tweede wordt er niet gecorrigeerd voor loonkostenontsporingen uit het verleden, waardoor ze grotendeels structureel worden. En ten derde gaat de wet van '96 over het concurrentievermogen er vandaag impliciet van uit dat de productiviteitsontwikkeling bij ons en in onze drie buurlanden exact dezelfde is. Dit is echter niet zo. In feite zou de Belgische loonkostenontwikkeling trager moeten evolueren dan in onze buurlanden, als we rekening houden met onze minder gunstige productiviteitsontwikkeling van de afgelopen jaren.

Natuurlijk moeten er – naast het beheersen van de loonkosten – ook hervormingen op gang worden gezet om de productiviteitsgroei op te krikken: een minder verstikkende regelgeving op het vlak van de product- (bv. in de retailsector) en arbeidsmarkt, een aantrekkelijke fiscale omgeving die vrij initiatief aanmoedigt in plaats van ontmoedigt en een voldoende ambitieus investeringsprogramma om de kwaliteit van onze infrastructuur (één van onze belangrijkste troeven) op peil te houden. Op elk van deze domeinen kunnen we nog fors vooruit. Hopelijk hebben de regeringsonderhandelaars begrepen dat er zonder competitieve ondernemingen geen duurzame economische groei en creatie van jobs mogelijk zal zijn. ◀